

V. kötet.

Budapest, 1890. május 11-én.

19. szám.

Fölösleges kérdés.

Bankár. Ön tehát leányom kezét óhajtaná? ... Engedjen egy kérdést: vannak-e adósságai, hadnagy úr?

Hadnagy. O, kérem, hiszen ez fölösleges kérdés.

Megértették egymást.

(Folyt. és vége.)

Fájdalom, e boldogság nem tarthatott sokáig. Egyszer ugyanis a többek között, midőn az esti homályban ablaka alá settenkedve, szerelmünket esattanós csókokban tolmácsoltuk egymásnak, — hisz ez a dolog rendes menete, — csak arra hozza ám az ördög a madamot; különben az is meglehet, hogy saját jószántából jött arra. Mlle Sophronie egyszeribe becsapta az ablakot, mire én ez inczi-dens következtében az ablak szarufáját találtam megcsókolni. Hanem aztán siettem is a saját fész-kembe. Hogy mi történt lenn, azt elgondoltam, mert a madame, jellemzése szerint, a csóknak ret-tentő ellensége volt, ha t. i. más kapta.

Szegény bűnös fejemmel alig ülök szobámban egy negyed órát, nagy sebesen nyílik az ajtó s azon pihegő kebellet, kikelt arczczal beront Mlle Soph-ronie. Még sohasem lépett be szobámba. Halljuk, mi történt!

— Oh, az a madame! az az infame, brutale, monstre, horrible, bête, coquine! Hallotta volna, milyen spectacle-t csinált lenn! Nem állhattam ki tovább, felmondtam neki. Be sem lépek többé a házába, itt maradok Önnél! Igen, Önnél maradok örökre!

S azzal nyakamba borult, sírva keservesen.

— Látja, látja, mire visz a szerelem? Elhiszi-e már most, mon chère, hogy igazán szeretem?

Én biztosítottam, hogy szentül meg vagyok győződve a hozott áldozat nagyságától, még biztattam, hogy vissza ne menjen többé semmi áron. Majd kettecskén megéldéglünk fizetésemből, s jelentőségteljesen rázogattam zsebeimben valami 25 krajczárt.

— A világ minden kincséért sem megyek még a lakásuk tájékára sem. Soha!

Ünnepélyesen feltartotta három újját esküformán. Azonban egyszerre csak felugrik.

— Hova, hova, kedvesem?

— Rögtön jövök, mon chère, csak a muffomat meg a kalapomat hozom fel.

Azzal lesietett, mit egyébként a világ kincséért se tett volna meg. Hanem erélyessége s hűsége irántam igazán elismerésre méltó. Eltűnődtem magamban, milyen szépen éldegélünk majd el együtt, csak arra riadtam fel álmodozásomból, hogy valaki elsőhajtja magát, beillett volna ökörsóhajtásnak:

— Phű, az árgyélusát, be elfáradtam!

Ott ült egyik széken Miska bácsi és szuszogott. Észre sem vettem, mikor bejött. Ez az én Miska bátyám egy falumbeli aggle-

gény volt, gazda ember, ki minden héten bejött kocsiján a fővárosba, engem mindig felkeresett, hogy átadja szüleim üzenetét. Eredeti ember volt. Feje egészen kopasz és fényes, mint egy göröngyös billard golyó. Szakála azonban elég sűrű lehetett volna, ha le nem borotválja, bajusza azonban minden követelményeknek megfelelt; több volt azon a pedrő, mint az én cipőmön a suviksz. Más nevezetes emberektől annyiban különbözött, hogy míg azokat csak haláluk után szokták részben megörökíteni, ő rajta már életében megesett e tisztesség, lévén orra olyan rézszínnel megáldva, hogy szinte kongott, mint a vészharang.

— Isten hozta, Miska bácsi! Hogyan talált ide?

— A régi lakásáról. Phű de melegem van! — s törülgette nagy sárga zsebkendőjével tarkóig érő homlokát. Azután körülnézett lakásomban.

— Miféle kép az ottan?

— Az ottan az Atlanti óceán.

— Sok víz.

— Sok ám, — gondoltam magamban, s ha mosdanom kell, nincs egy csepp se.

— Hát az ott kicsoda?

— Ej, ej, Miska bácsi, még Kossuthot sem ismeri, mikor 48-ban annyiszor parolázott vele — állítása szerint?

— Igen ám, öcsém uram, de mikor én láttam más kabát volt rajta.

— Vagy úgy? az már más. Aztán mi ujságot hozott Miska bácsi?

— Itt a levél, benne van.

Gyorsan átfutottam az átnyújtott levelet. Anyám írta.

— Ah, hisz ez nagyszerű!

— Micsoda nagyszerű? — förmedt rám Miska bácsi.

— Anyám épen azt írja, hogy a kis Bellának szerezzek egy francia nevelőnőt, én meg már tudok is egyet.

— Igen, igen, egy nevelőnőre van szükség, mert a ki most volt, hozzáment a Lónyay Pistához. Akarom mondani, az a bolond Lónyay Pista vette el őt. Nos, mitszóluramöcsém ehez a bolond Lónyay Pistához?

Nem evett ő kirántott meszelőnyelet? Muszáj ő neki francia gubernáncsot elvenni? Nem megteszi neki a magyar lány, ha már egyszer ráviszi a szamar esze, hogy megházasodjék? Mi?

— Tökéletesen igaza van Miska bácsinak.

— Hát talán nincs igazam? Tudja, uramöcsém, odiummal sujtok minden exoticus personát, ha még oly prae-cellens proprietásokkal excellálna is. Happprezühhá!

Akkorát tüszentett rá, hogy csak úgy ingott bele az Atlanti óceán.

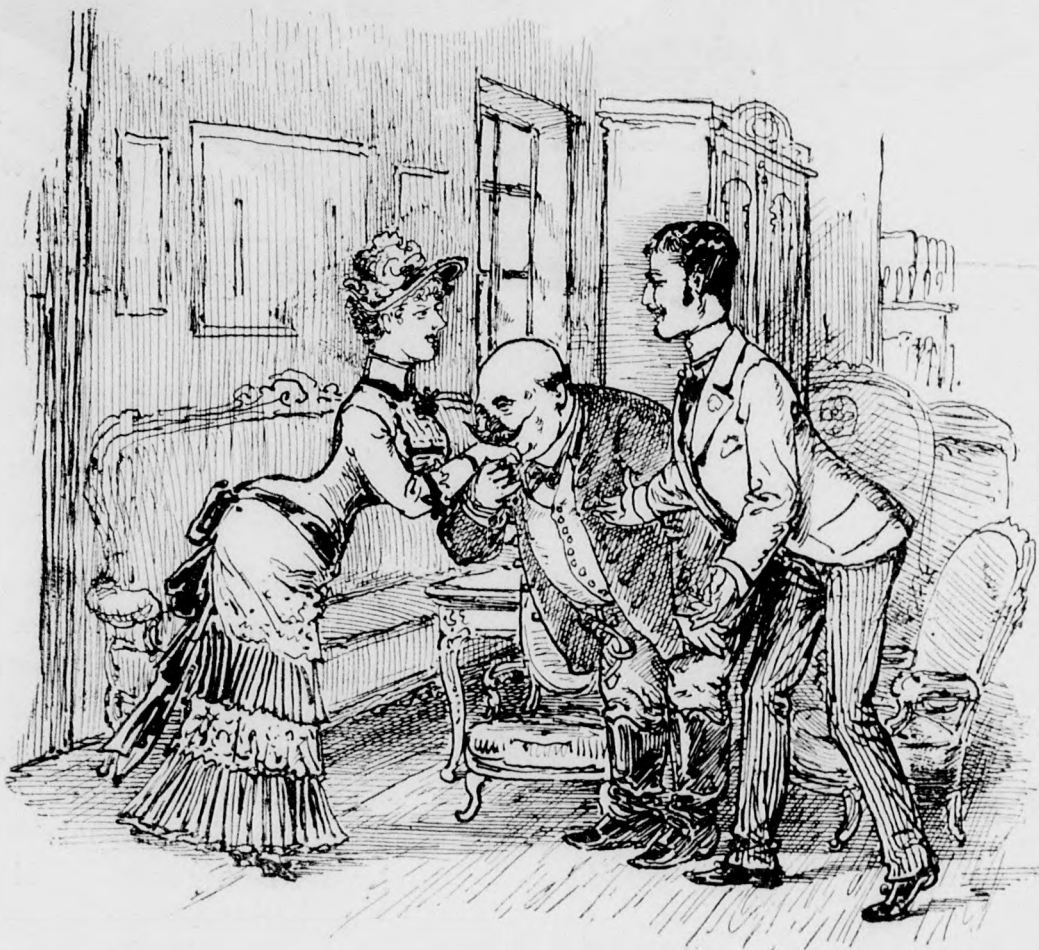
— A'ssé, — hangzott kívülről egy csengő hang.

— Mademoiselle! — kiáltok ki, kérem csak egy szóra.

— Hisz jövök már!

Sophonie belibegett karsu termetével; de midőn Miska bácsi tiszteletgerjesztő alakját megpillantá, vissza akart vonulni. Én azonban útját vágtam azzal, hogy melegében bemutatam őket egymásnak.

Miska bácsi csak annyit tudott francziául, hogy:

Kisztihand! s akkorát czuppantott az elébe nyújtott kacsóra, hogy az Atlanti óceán másodizben is megingott belé.

— Chère Nini, mondom neki, ezzel az úrral el fog utazni Potyoródra, az én szüleimhez. Én is nemsokára haza utazom vakációzni, minthogy nyugvás után édes a pihenés.

Hogy tapsolt örömeiben!

— Famose, divine, grandieuse, ravissante! Utazom Bibike! (tudja a manó, hogy jöttem ehez a bibircsókós névhez) a maga kedvéért.

Miska bácsi csak nézett reánk mint az ürge. Egy szót sem értett a nyelvünkön.

— Miska bácsi, itt az új nevelő. Ugy-e, lesz szives a kocsiján hazaszállítani?

— Már hogy ne lennék szives? Tud a kisasszony lovat hajtani?

— Ugyan jó volt, hogy Sophronie egy szót sem értett magyarul. Mert bizonyára nem azt mondta volna:

— Beh kár, hogy ezt a gentlemant meg nem érthetem. Olyan tetszetős a modora.

Én vigasztaltam, hogy majd csak megértik egymást az úton. Csakhamar útra készen állt előttem. A madammal még egyszer szembe kellett szállania. Fizetése visszatartásával akarta marasztani Sophronie; azonban ott hagyta a gage-ját, hogy a mint magát kifejezte, Orleansból hozott becsületét megmentse Potyoród számára. Hát nem volt-e szelleműs a kis hamis?

Mikor már a kocsin ült, szívem egyszerre elszorult valami szomorú érzettől. Oly rosszul esett arra gondolnom, hogy a kicsike megszokott arcát majd nem látandom egyhamar. Mégis igazán szerettem. Mintegy önkén-

telen kísértem a haladó kocsit, s mikor már eltűnt szemem elől, még akkor is követtem gondolatban, miglen egy sült tököt áruló kofa kosarába bele nem léptem.

Nemsokára ezután kaptam anyámtól levelet; de ezt már nem Miska bácsi hozta. Korántsem, következőket írta anyám:

— Kedves fiam! Úgy látszik, nincs szerencsénk a gouvernantokkal, mert az általad ajánlott kisasszony azon kezdte, hogy nem is hozzánk, hanem Miska bácsihoz szállt. Már ők ezt így csinálták ki az úton. Jelenleg pedig boldog jegyesek. Hanem kérlek, édes fiam, ezután ne küldj ilyen csinos kisasszonyokat, sőt inkább keress minél csunyábbat, mert a kajla pék özvegységre jutott, s még megérem, hogy az ezután jövőt meg ő kapja el az orrunk elől. Tehát csak minél csunyábbat s minél előbb, mert Bellának nagy szüksége van rá. Apád most csináltatott egy pepita nadrágot stb.

Keresztül futva e sorokon, oly közel voltam az ájuláshoz, mint az inasgyerek a pofonhoz. Oh álnok Sophronie! és oh, gonosz Miska bácsi! Tehát mégis megértették egymást!

Anyám meghagyásához híven a sok ajánlkozó kisasszony közül azt választottam, a kinek leghosszabb nyaka, leglaposabb keble; de annál domborúbb háta volt. Korra nézve sem igen fiatalos, bizonyára kiszolgálta már a sedáni kapitulációt. Mind nem használt semmit.

Most már két meghívó birtokában vagyok. Egyik Sophronie és Miska bácsi lakodalmáról szól (nem sokat teketóriáznak), másik pedig a kajla pék s a második transport egybekelésére tesz hivatalossá. Hát nem vagyok-e mégis a sors kegyence?

Wessely Károly.

Osztályozás.

Egy nőorvos, mielőtt betegeinek látogatására indul, a szerint szokta rendezni látogatásainak sorrendjét, hogy melyiknél lehet neki 15—25—30 stb. percnél előbb szóhoz jutnia, és azokat hagyja utoljára, a kikkel csak erősebb közbeszólás vagy drasztikus megjegyzés árán lehet rendeléseit megtennie.

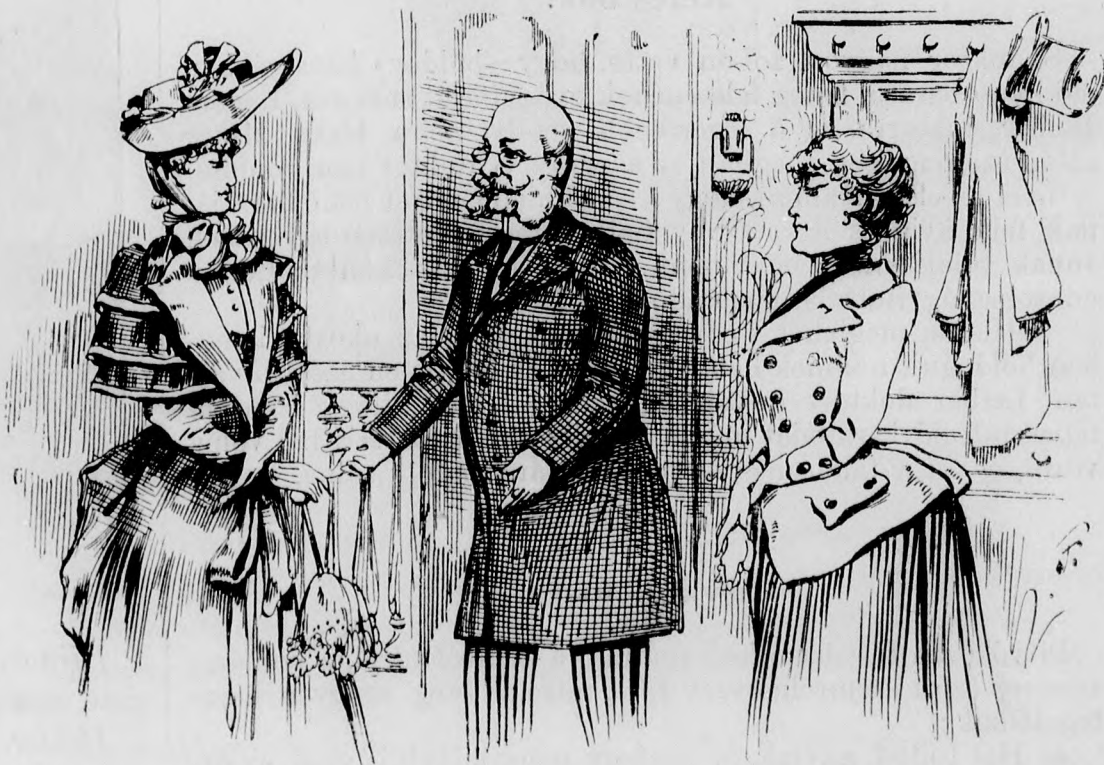
Háboru és asszony.

Kinevetik a kapitányt,
Hogy nagyon fél a nejtül,
Ő, a ki a háborúban
Helyt állt minden félés nélkül.

Hja, a harcban ő verte az
Ellent, könnyű volt ott neki;
De most hogy ne félne szegény,
Mikor a nő — őtet veri?!

Haan Béla.

Ellenmondás.

Gyógyszerész. De miért nem hozza már egyszer a kedves férjét is magával?
Orvosné. Ő nem jöhet, mert, tudja Kapszula úr, egy keresett orvosnak mindig otthon kell ülni.

Bálban.

— Nézd Ezüstkövnét, ma látom először kivágtalan ruhában, — szól egyik rendező a másiknak egy már elvirult hölgy felé mutatva.

— Hja, nincs már mit fitogtatnia, hát fátyolt borít a — *multra*.

Kétes bók.

S. doktor nagyon zokon vette, hogy «boldog» házasságban élő Zeno barátja beteg feleségének gyógyítását sem reá, hanem Leiber doktorra, az ő legerősebb vetélytársára bizta. Mikor aztán szerencsésen meghalt az asszony, S. doktor nem mulasztotta el az első alkalmat, hogy a sértő mellőztetést Zeno barátjának felhányja és az asszony halálát természetesen egyenesen annak tulajdonítsa, hogy nem ő, hanem az a kontár Leiber doktor gyógyította a megboldogultat.

— Hiszen meglehet, kedves barátom, hogy az okozta istenben boldogult nőnek halálát, hanem tudod, épen azért hívtam Leiber doktort hozzá, mert attól féltem, hogy irántam tapasztalt jóakarodat még a feleségemre is át találtad volna vinni, és ő így talán még életben is maradhatott volna.

Rossz mentés.

Pityókosan tért haza komámuram a szántóföldről, a komám-asszony ezért szemrehányást tesz, mire az öreg imigyen mentegetőzik:

— Hát tudod, anyjuk, az embert néha odább is viszi az ördög, mint kellene.

— De a pinczelyuktól nem viszi odább, úgy-e? — vág vissza Éva asszony.

A beteg inyencz.

Orvos. Nem megmondtam önnek, hogy csak keserűségeket szabad ennie? Ön pedig ellenkezőleg czukorsüteménynyel traktálja magát. Hiszen így csakhamar sírba viszi magát.

Inyencz. Én is így gondolkozom, doktor úr, úgysem sokáig élek már, hát nem keserítem meg utolsó perceimet.

Hozzá.

Élsz-halsz a szép paripákért,
Mondottad a minap nékem,
A szemed is rajta veszted
Egy szép, karsu telivéren.

Hát hisz' becsülöm én nagyon
Ezt a nemes passziódat,
Csak valahogy meg ne szeresd
E'gynémelyig udvarlódat.

Meg azt is roszt néven venném,
Ha aztán még tovább mennél,
És esupa sympathiából
Engemet is *lová* tennél.

Carillon.

Országos gyomorhaj.

Dijnok. Kedves doktor úr, kérem szíves tanácsát, mert hát nagyon gyenge állapotban vagyok.

Doktor. Kérem, mutassa a nyelvét! . . Hm! hm! úgy látom, a gyomornak van baja.

Dijnok. Hát persze, hogy annak, mert nincs mit ennem.

Csak annyit.

— De hallja kend, ha még egyszer részegeskedik, be nem eresztetem kendet a házba, — szidja a menyecske férje urát.

— Jól van, asszony, — szól ez elhatározottan, — nem iszom többet.

Néhány nap mulva megint részegen jön haza a férj.

— Ejnye, te akasztófavirág, — szidja a menyecske, — nem megígérted nekem, hogy nem iszol többet?

— Meg hát, — válaszol győztes mosolylyal a férj, — de hiszen nem is ittam ám többet, csak annyit, a menyit rendszeresen szoktam.

Az utolsó bűn.

Az öreg Hersch Lázár semita létére, nem átalotta a Loyola jelszavát követni. Nem riadt vissza semmi esz- köztől, ha egy kis «reback»-hoz juthatott általa.

Nem csoda tehát, hogy rövid idő alatt szép kis vagyont gyűjtött. Boldogan élt családjának, élvezte sok fáradsággal és fűtyüléssel összeharácsolt vagyont.

De végre elbetegesedett, s állapota mind komolyabbra fordult.

Már-már halálát rebesgették a faluban. Hitsorsosai összegyűltek betegsége körül, hogy elmondják vele az útravaló «vidah» imát. Aztán visszafojtott lélekzettel várták utolsó szavait.

E síri csendben fölegyenesedik a haldokló Lázár és egy férges szilvát kér. Nagy volt az ámulat a jelenlevők között ez istelenség miatt. Tudnivaló, hogy a férges gyümölcs evését Mózes nagy bűnnek nyilvánította.

A kívánságot akarva nem akarva teljesítették, és Lázár

megette a férges szilvát s aztán ily szavakra fakadt: «Egybegyűlt jámborok! Értem csodálkozástokat; de megfejttem nektek a rejtélyes kívánság okát. Tudom, hogy

sokat vétkeztem életemben. Jehova ezt nem hagyja büntetlenül. Bűnhődni fogok a «gechanem» legsötétebb zugában. Bűneim száma nagy, bűnhődésem hosszú lesz. De minthogy a világon, bármely végtelennek látszó dolognak is vége szakad, a túlvilágon sem lehet különben. S épen ezért, hogy előre tudjam, mikor ér véget bűnhődésem, ettem meg a szilvát, utolsó bűnömöt elkövetve. Megértettetek? Mídon a férges szilváért mondják ki

ítéletemet, nyugodt leszek, mert meg leszek tisztulva bűneimtől.» E szavak után még egyet hörgött, s lelke elszállott a tulvilág vizsgálati fogságába.

Vajjon mikor ül össze a tulvilági bíróság a szilva ügyében?

A kukutyini rektor.

A kukutyini rektor úr
Angol flegmával birt vala,
S ezért hahogy nagy híre járt,
Szavamra mondom, nem csoda.

Méltóságteljes büszkeség
Honolt rideg arczatán,
Ha Kukutyinnak bölesei
Bámultak egy-egy böles szaván.

De orrával is imponált
A kukutyiniak előtt;
Nem látott olyat Kukutyin
Sem azután, sem azelőtt.

Hogy akkor még filloxerát
Hírből sem hallott a falu:
A rector orra volt reá
A legelevenebb tanu.

E díszes orról még sokat
Irhatnék, ám most nem teszem,
Mert bemutatva ő keme
Most egy más oldalról leszen.

Hideg vérrel uralkodék
A legkritikus helyzetén,
Minőben rektor, más, talán
Még kukutyini sem leszen.

Egyszer, (hányadszor? nem tudom)
Berúgott «tisztességesen»
Ís, mert nem bírta böles fejét,
A sárba rogygyant hirtelen.

A biró épen arra járt,
S meglátva díszes helyzetét,
Megbotránkozva így kiált:
«Hol fekszik, rektram, Istenért?!»

De Kukutyinnak rektora
Im nem törődve semmivel,

A pocsolyából visszaszól:
«Kiki, hol tetszik, ott hever.»

Zalai Adolf.

Előrelátás.

Néni. Ugyan Bella, már hogyan lehetsz annyira bizalmas és előzé-

kony azzal a csúf agglegénnyel, még megzavarod vele házasságod nyugalalmát.

Bella. Tudja kedves néni, én ezt csupa előrelátásból teszem, mert hát az ember nem tudhatja, meddig él még a férje.

Sokatmondó felirat.

Megbukván a Jeiteles et Comp. cég, be kellett zárnia az üzletet. Midőn a hitelezők másnap a csukott ajtó előtt elsiettek, egy táblácska tünt szemökbe ezzel a felirattal:

«Ünnepek miatt az üzlet zárva.»

Bizalmasan.

Gróf. Jean, ha reggelig nem jönnék haza, jelentsd a grófnénak, hogy elutaztam.

Jean. És mit mondjak, ha azt kérdezi, hogy hova utazott a gróf úr?

Gróf. Hogy nem tudod.

Jean. Értem; de *nekem* csak megmondhatja méltóságod, hiszen *magunkban* vagyunk.

Ok.

Tanár. Miért nem tudja leczkójét?

Tanuló. Nem tanulhattam, mert zálogban vannak a könyveim a sörházban.

Olesóbb.

Melanie kisasszony, miután sokat szenvedett fogfájásban, elment végre a fogorvoshoz.

— Nos, rendbe hozta a dolgot? — kérdi tőle úrnője, mikor visszajön.

— Igen, nagysád, kihúztam a fogamat, mert nem került többbe, mintha plombiroztattam volna, és most legalább nem lesz többé vele bajom.

Szigorlaton.

Tanár. Mit ért ön egy emberöltő alatt?
Jogász. A felsőkabátot.

Fordított sorrend.

Jajgat a nő, hogy beteg az édes anyja, mindjárt meghal. A férj kapva az alkalmon, hogy a szép kis örökséget megkaparinthassa, először is közjegyzőért küld, s midőn a közjegyző végre elkészült a végrendelettel, ki szól a szobaleánynak:

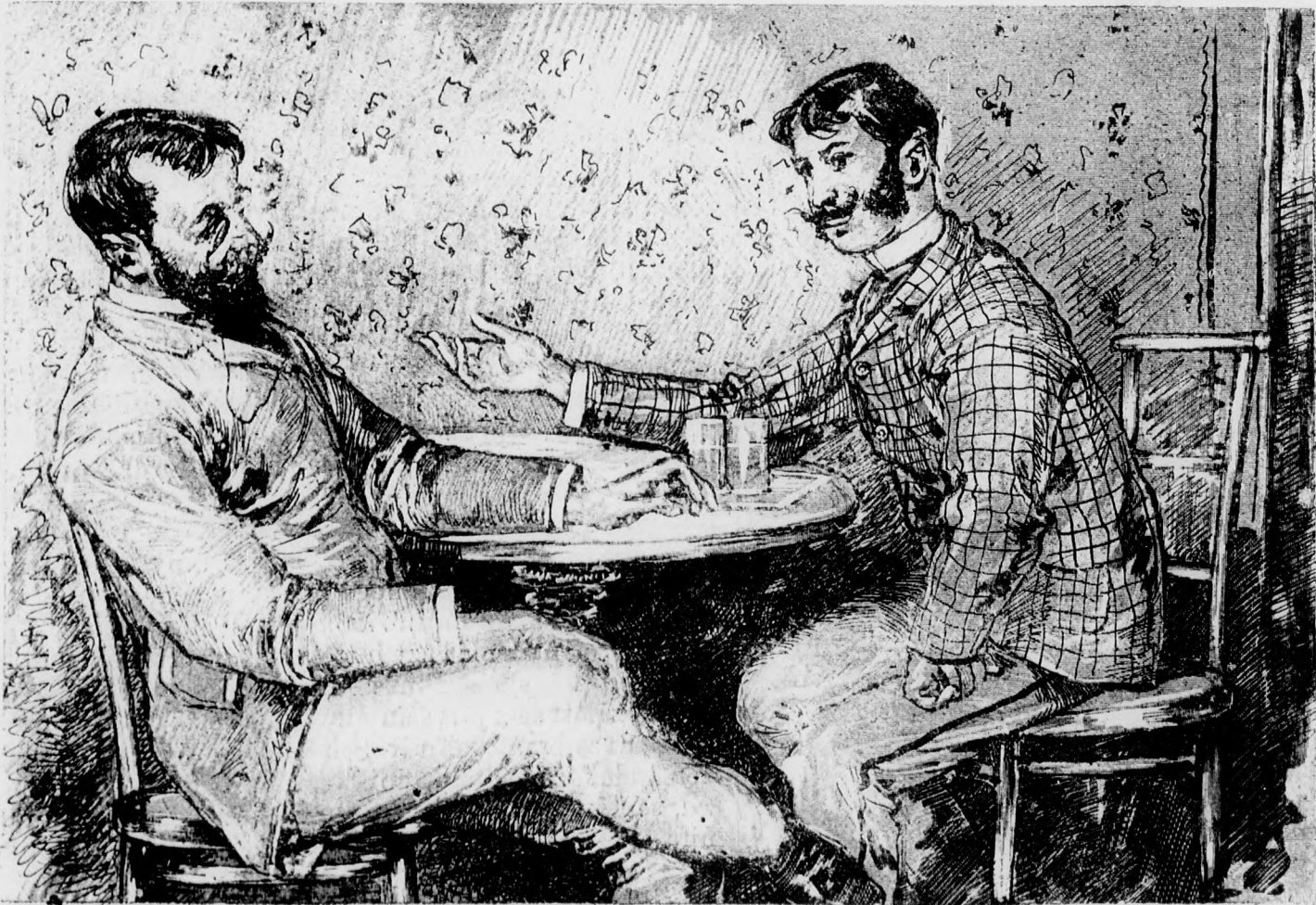
— Jutka, most már mehetsz a doktorért!

Uj kriterium.

Feleség. De édes férjem, miért nem veszel magadnak új ezilindert, mikor ez már oly kopott?

Férj. Elég jó az még nekem. Tudod, én abból tudom meg, hogy ruhám még elég jó, hogy az ismeretlen hordárok és bérkocsisok még mindig köszöntenek.

Sztrájk.

Hivatalnok. Sztrájkolni fogunk . . . Mi is nyolcz órai munkaidőt követelünk.

Orvos. De kérem, hiszen csak hat órán át tart a hivataluk! . . .

Hivatalnok. Hisz ép az a baj! Az ember becsületesen ki sem alhatja magát, és már haza kell mennie.

Kalapdivatok.

Ügyes szabó.

Úr. Ajánlották jó szabását, egy öltönyt akarok önnél csináltatni; azt azonban kikötöm: szűkre ne szabja.

Szabó. Tessék csak rám bízni, én még eddig mindig *bő* ruhákat szabtam.

A fősvény.

Halmozod kincseidet, tele ládád színg arannyal,
Erszényed kidagad s gyomrod, az össze lapul.

Csalhatatlan bizonyíték.

— Hogy van beteg öcséd?

— Köszönöm, sokkal jobban, ma már verést is kapott a papától.

Állattan.

Tanító. Ki tudja megmondani, mely osztályhoz tartozik a gólya?

Pistike. A fiahordókhoz.

A becsület mindenek közt a legtartósabb, mivel nagyon ritkán használják.

*
A nő szíve olyan mint a rózsa: minden udvarlója kap egy levelet, míg a férjnek a tövisek maradnak.

Kávéházban.

— Miért vág az öreg Mayer olyan *savanyu* képet?

— Mert a felesége ma reggel egy *édes titkot* sugott a fülébe.

Az adósnak új behajtási módja.

K. úr igen régi adósa volt orvosának anélkül, hogy amiatt valaha lelkiismereti furdalásokat érzett volna; de az orvos viszont nem mondott le még a reményről, hogy fáradozásának díját rajta behajtsa, és ideiglenesen megelégedett azzal, hogy minden találkozás alkalmával egy-két szóval figyelmeztesse is erről a reményéről.

Egy ízben az utcán találkozott K. úrral, a ki több ismerősével sétálgatott, és mivel neki sem volt sürgős dolga, hozzá csatlakozott a neki ismerős kompániához. Beszélgetés közben K. úr, nehogy az orvos valamiképen ismét előhozakodjék követelésével, jó előre azzal a kérdéssel fordult az orvoshoz:

— Ugyan hol is lakol most?

— A váci köruton 00. szám alatt.

— Igen, igen, tudom már. Látja, mily feledékeny vagyok, pedig már többször is megmondta nekem lakását, — és ezzel egészen más térre fordította a beszélgetés fonálát.

Az orvos már-már azt hitte, hogy azért kérdezte tőle K. úr a lakását, hogy végre mégis fizetni akar, várt egy-két napig, és mivel ezalatt sem jött semmi, egy levelezőlapon azt írta K. úrnak:

«Kedves barátom, mivel első találkozásunk alkalmával élénken tudakozódtál mostani lakásomról; de mivel sem nem hoztál, sem nem küldtél nekem semmit, azt kell hinnem, hogy újra elfeledted lakásom számát, azért újjolag tudatom: váci-utca 00 szám.»

Mint hogy pedig erre sem jött semmi válasz, csupa boszuságból naponta rendszeresen küldött hasonló tartalmu levelet, míg végre K. úr unta meg a figyelmeztetéseket és megküldte régi tartozását.

Szeged, H. J. Humoresztjében új s nem érdektelen alakokat mozgósít, s azért kétszeres kár, hogy nem «történik» benne semmi, sőt pointje is csak Szögedében ha új. Az apróbbak használhatóbbak. — *A vén róka.* Kissé nagyon is bő mezbe van bujtatva, csak javára fog tehát válni, ha az egyik bőrt lehúzzuk róla, mielőtt közölnék. — *Budapest, K. B.* Kettejét már közöltük évekkkel ezelőtt, a harmadikra is előbb-utóbb rá kerül a sor. — *Budapest, K. B.* Az «öreg» inkább cinikus, mint humoros, s befejezése sem eléggé csattanós; a bordal meg aligha nem vizsdatetszést szülne a maga körében. — *Budapest, H. B.* Köszönjük, válogatunk bennök. — *Kalocsa, L. J.* Kevés híján most is használhatók. — *Budapest, M-s.* A zolaizmus a humor derült ege alatt csak annál kirívóbb. A hosszabb cizkiket rendelkezésre bocsátjuk, a pompás apróságokat ellenben itt tartjuk. — *Lexi.* Ez már pedzi, de mégsem az igazi. — *Budapest, R. J.* Mind jó, ha nem is mind új. — *Budapest, -ly-ly.* A saját szerzeményei közt nincs kivétel. Reméljük, mielőbb megkapjuk, a mibe bele kapott. — *Debreczen, K.* Akad a sok közt egy kevés használható is. — *Kalapács.* Jól kikalapálta, legközelebb megjelenik. — *Bécs, T.* Megkaptuk, ön is megkapja óhajta szerint. — *Budapest, L. L.* Ilyesmivel bőven el vagyunk látva, azt a másik fajtát előbb látnunk kellene, s ha arra való, ilusztráltatjuk. — *Fatia negra.* A sztrájk által vert hullámok nem hatnak a mi eszöndes műhelyünkig; de ötlete különben sem volna érdemes a megörökítésre. — *Don Morgó.* Utóbbi időben oly sűrűn kaptunk ismeretlen kézből teljesen értéktelen tartalmu, bérmentetlen leveleket, hogy kénytelenek voltunk a levélhordókat a jövőben érkezők visszaküldésére utasítani. Kezeirását tehát már csak azért sem ismerhettük meg, mert színét se láttuk levelének. Különben mit szólna hozzá, ha mi is bérmentetlenül küldenék önnek a lapot? Eddig se kívántuk, hogy minden egyes apróságot külön-külön küldjön be, csak gyűjtse bátran, míg egy tucatra rúg. Mindkét adoma bekerül.

Koritnicza, hazánk fürdőhelyeinek gyöngye. A Kárpátok őserdeinek regényes szinpompája és a jól művelt termékeny talaj enyhe légkörének fűszeres illata csodálatos harmóniában találkoznak és felejthetlenné teszik azt mindenki előtt, ki egyszer üdülést keresett gyönyörű falai között. Koritnicza nem csak a testnek, de a léleknek is nyújt frissítő erőt és megújodást. Gyógyforrásaiban balzsam gyöngyözik és levegője az élet szikráival van tele. Ezekre megy száma azoknak, kik e páratlan fürdőhelyet évenként felkeresik s a látogatók között igen számosan vannak külföldiek is, kik nem bírják eléggé dicsérni a föld eme ellenállhatatlan pontjának bájait. A fürdőhely üzletvezetősége a maga részéről mindent elkövetett, hogy a vendégek kényelem és kiszolgálás tekintetében is a világ elsőrendű fürdőhelyének tekintsék Koritniczát, mely immár semmi kívánni valót nem hagy hátra. A közlekedés olcsó és gyors és a vendéglősök által nyújtott étek a testi gyarapodás egészséges követelményeinek teljesen megfelelnek. Végezetül megemlítendő a fürdőhely orvosai, kik kivétel nélkül az orvosi szaktudomány diszei, és a kik első feladatuk gyanánt tekintik azt, hogy a szenvedő emberiségnek szenteljék kutatásaik és bő tapasztalataik eredményeit.

A triesti általános biztosító-társaság (*Assicurazioni Generali*) f. é. április hó 29-én Triestben tartott 58-ik közgyűlésén betervezte 1889. évi mérlegét.

A közgyűlésnek tett jelentésekből értesülünk, hogy az életbiztosítási ágban a díjtartalék 2.046,093 frt 42 krral szaporodott és 1889. december 31-dikén 26.634,162 frt 01 krra emelkedett, míg az 1889-ben újonnan kötött biztosítások összege 16.225,817 frt 85 krra ruggott, miáltal az 1889. december 31-dikén érvényben levő biztosítások tőke-összege 116.904,648 frt 39 krra szaporodott.

Az elemi biztosítási ágazatokban a díjtartalék 2.194,541 frt 21 krt tesz ki, míg az 1889. decz. 31-én a jövő évekre érvényben maradó díjkötelezvények összege 23.544,053 frt 22 krra rúg.

Az értékpapírok árfolyam-ingadozásának fedezésére szolgáló tartalékalap 253,855 frt 74 krral szaporodott és 1889. december 31-dikén 1.190,453 frt 60 krra emelkedett, noha a kisorsolandó értékpapírok csak is névértékükkel lettek a mérlegbe felvéve.

A tőkésített nyereségtartalék elérte az alapszabályszerinti magasságot 2 625,000 forinttal, míg az ingatlanok tartalékalapja 1.289,480 frt 92 krra emeltetett.

Az 1889-ben kitűzött károk összege: 10.114,545 frt 47 kr. A társaság alapítása óta egész 1889. decz. 31-dikéig 227.371,940 frt 22 krnyi tekintélyes összeget fizetett ki károk fejében. Ezen összegből 139,041 káreset 42.396,621 frt 22 krnyi kártérítéssel hazánkra esik.

Az összes biztosítási alapok 2.388,389 frt 32 krról 40.758,238 frt 42 krra emeltettek és a legjobb értékekben vannak elhelyezve. Tiszta nyereség fejében 653,438 frt 48 kr. lön kimutatva, miből minden egyes részvényre 106 arany forintnyi — 265 franknyi jutalék esik.

Mint ismeretes, az Assicurazioni Generali életbiztosított feleinek érdekében már évek előtt elhatározta és alapszabályainak 43. § a értelmében keresztül is vitte, hogy az életbiztosítási ág díjtartaléka a) mérleg szerint egészen külön számoltatik el, és hogy az alaptőke és a nyereségtartalékok felét kizárólagosan az életbiztosítottak javára külön lekötötte. 1899-ben nevezett intézet az életbiztosítási tárczája érdekében még egy igen nevezetes és fontos lépést tett előre, a mennyiben kijelentette, hogy az életbiztosítási ág különös érdekében a jégbiztosítást üzletköréből kizárja és azt, mint a baleset ellen való biztosításnál tette, egy külön e célra szolgáló intézetnek átengedi.

Ez által a triesti általános biztosító-társaság üzletfelei még is azon helyzetben vannak, hogy összes biztosításait a nevezett intézet ügynökei által helyezhetik el jól és megbízhatóan, mert a mint a baleset ellen való biztosításokat az «Első o. általános baleset ellen biztosító társaság» által intézheti el, ép úgy utalja a jégbiztosításokat a szinte általa támogatott «Magyar jég- és viszontbiztosító részvény-társasághoz» elintézés végett. Minthogy, mint ismeretes, ezen két intézet mindegyike egy-egy teljesen befizetett millióra rúgó alaptőke és az Assicurazioni Generali jól kipróbált ügynöki hálózata felett rendelkezik és azonkívül az anyaintézet szolid elvei szerint kormányoztatik, nevezett két társaság is azon kellemes helyzetben van, hogy biztosítási ágaikban a legmesszebbre terjedő biztosítékokat képesek nyújtani.

NYILT-TÉR.

MATTONI-FELE
GISSHÜBLER
 legfinizáltabb évszázados
SAVANYU-KÚT
 legjobb asztali- és üdítő ital,
 kitünő hatásnak bizonyult köhögéssnél,
 gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
 rutnál.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Vigadói sörcsarnok

Alulirt ajánlja fenti diszesen kiállított helyiségeit, hol kitűnő ételek s a legjobb minőségű saját termésű borai szolgáltatnak ki, mely utóbbi palackokban minden mennyiségben házhoz is szállítatik. A világhírű

On parle français.

és Virág-étterem.

„pilseni sör” a pilseni polgári serfőzödéből valamint a hazai részvényserfőződe udvari sörének kimérése. Mérsékelt árak. Kitűnő kiszolgálás. Kiváló tisztelettel

ifj. Kommer Antal

a Vigadó bérloje.

„English spoken”.

KANITZ FERENCZ

Budapest, Váci-utca 12.

Ajánlja dus választékban felszerelt

szepeességi vászon-raktárát,

különösen damast asztalneműeket, ezek között a legújabb **ajour-teritékeket**, törülközőket, zsebkendőket, gyepfehérítésű vásznakat minden czélra, **eperjesi** pamut-vásznakat, nemkülönben külföldi gyártmányokból valódi rumburgi, creas, irlandi, fonal- és bőrvásznait, Schroll gyártmányu chiffonjait. Árjegyzékeket, melyekben menyasszonyi kelengyékről is teljes tájékoztatót nyújtok, kívánatra azonnal bérmentve küldök.

Hirdetéseket az „Urambátyám” valamint minden bel- és külföldi hírlap számára árszabály szerinti árak mellett elvállal

SCHWARZ GYULA

hirdetés felvételi irodája

Budapest, váci utca 11. szám alatt.

Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. Fővilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról s költségtervezetek legkészségesebben adatnak.

Üdülőknek erősítőül; vérszegénység, sápkór, ideges gyomorhajók gyógyítására, továbbá gyenge nők és gyermekek erősítésére kitűnő gyógyszer a **KRIEGER-féle TOKAJI CHINA-VASBOR**, mely belügyminiszteri engedéllyel láttatott el. Egy üveg ára 3 forint, fél üvegé 1 forint 60 kr. — Csak akkor valódi, ha az üveg névaláírásomat viseli.

Csúz, köszvény, fej-, fül- és fogszakgatások ellen meglepő gyorsan és biztosan ható külső szer a **REPARATOR**, melynek üvege 1 frt, fél üvege 50 kr-ért minden gyógyszerárban kapható. Néhány, de csupa silány utánzat rontja készítményem jó hírnevét miért is csak azt tessék elfogadni, mely nevemet viseli. Ily utánzatok szives bejelentése a beteg emberiség érdekében köszönettel vétetik.

Krieger György gyógyszerháza a „Magyar koronához” Budapest, Calvin-tér.

Mindennemű

kész uri fogatok és halottas kocsik tetemes leszállított árak mellett, még részletfizetésre is kaphatók 140 frttól feljebb.

Bogdán József, kocsigyáros. Gyár: Budapest IX., Páva-utca 10. és 12.

Raktárak: Páva-utca 7. sz., Muzeum-körút 10. és 19. sz. Árjegyzékek ingyen s bérmentve.

Szabadalom-szám XXI 2832

SZABADALMAZOTT

Szabadalom-szám XXI 28742

KAUTSUK CZIMBALOMVERŐK.

Minden czimbalmat játszó egyének igen ajánlhatók az ujonnan feltalált kautsuk-verők, a melyek alakjuk, fogásuk s ruganyosságuknál fogva tökéletesen pótolják az eddigi hiányt, melyek párja 2 frt. — Ezenkívül ajánlom az egész Európában ismert és kedvelt szabadalmazott

centralis czimbalmaimat

(pedállal s anélkül), melyek a repedés vagy engedésszerűségét idézik elő a fenékén 5 csavarral felillesztett aczélrudból álló védszer által.

Czimbalom-iskola

magántanulásra, mely a legújabb és legkedveltebb népdalokat foglalja magába. Ara 3 frt.

APPEL IG. hangszergyáros, Budapest, Gróf Károlyi-utca 5 és magyar-utca 18. sz.

Részletes árjegyzék, ugymint az összes hangszerekre ingyen és bérmentve küldetik.